

Sygn. akt V CSK 627/16

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Gminy Miejskiej D.
przeciwko M. Z. o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 maja 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 24 czerwca 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na nieznaną w ustawie podstawę przyjęcia jej do rozpoznania, podnosząc jedynie, że zaskarżone orzeczenie jest wynikiem niewłaściwego zastosowania i wadliwej wykładni prawa materialnego, które sprowadzało się do przyjęcia obowiązku określonego zachowania powoda z art. 640 k.c., mimo istnienia w tym zakresie postanowień umowy.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Z poczynionych w sprawie przez Sąd Apelacyjny ustaleń faktycznych wynika, że kwestia obowiązku zapewnienia przez powoda przyłącza energetycznego i gazowego nie była objęta treścią umowy między stronami. Z tego powodu Sąd przyjął istnienie tego obowiązku, jako wynikającego z ogólnego obowiązku współdziałania inwestora przy wykonywaniu umowy o dzieło (art. 640 k.c.). Poglądowi temu trudno zarzucić oczywistą wadliwość, co stara się czynić skarżący, choć w oderwaniu od poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych. Z tych ustaleń wynika zaś, że sam powód potwierdził na piśmie, że spoczywał na nim wskazany obowiązek (s. 32 uzasadnienia). Nie można zaś pominąć, że poczynione ustalenia faktyczne przez sąd drugiej instancji są w toku postępowania kasacyjnego wiążące dla Sądu Najwyższego (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

l.n